

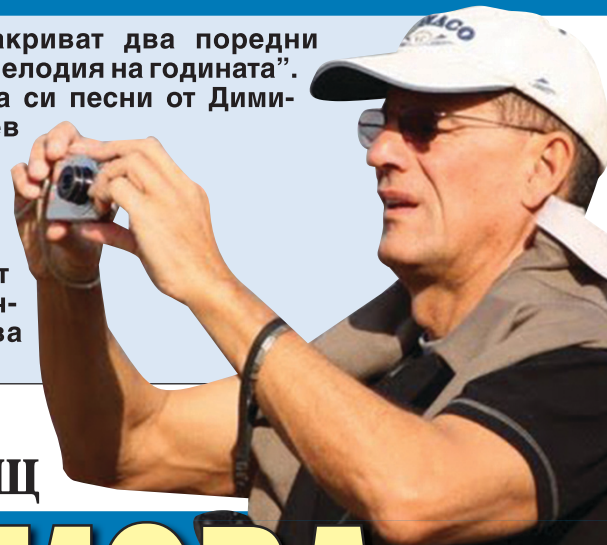
» За музиката като начин на живот «

С Иван Георгиев

МУЗИКАЛЕН МОМЕНТ
60-61 стр.

Композиторът Димитър Ковачев живее в САЩ над 30 години. В българския ефир продължава да звучи баладата му „Тишина“, чиято първа версия записва Васил Найденов, а не се след дълго Росица Кирилова ѝ прави кавър и добива огромна популярност. Негови са и две от най-удачните песни, събрали заедно звездите на българския поп и рок през 80-те – „За да остане в сърцето на всеки от вас“ и „Отново в театъра“.

С тях се закриват два поредни финала на „Мелодия на годината“. В репертоара си песни от Димитър Ковачев имат група „Стил“, Маргарита Хранова, Лили Иванова, дует „Шанс“, Кичка Бодурова и др.

Композиторът живее в щата Флорида

ОТ 1991 Г. АВТОРЪТ НА БАЛАДАТА ДИМИТЪР КОВАЧЕВ ЖИВЕЕ И ТВОРИ В САЩ

ИНЖЕНЕР НАПИСВА ЛЮБИМАТА „ТИШИНА“

Росица Кирилова и Васил Найденов изпълняват съвместно „Тишина“ – балада, превърната в хит и от двамата изпълнители

По професия Димитър Ковачев е инженер. Роден е на 6 ноември 1949 г. в София. Служебните му задължения в науката не се конфронтират с творческата му същност. Победа на „Младежки конкурс за естрадна песен“ през 1982 г. категорично насочва светлините на прожектора към таланта му да създава хармония от звуци. Певецът Георги Станчев е първият изпълнител на негова песен. „На раздяла“ от Младежкия конкурс поставя началото на серия от песни, които утвърждават младия композитор сред авторитетите в бранша.

Ало, Васко!

Особено ползотворно е сътрудничеството с Васил Найденов. А запознанството им е леко комично. Сдобива се с домашния му телефон и позвънява. Мъжки глас отсреща обяснява, че на линията не е Васил Найденов, но се ангажира да му предаде за обаждането. И започва нещо като етюд, в който събеседниците се преструват относно самоличността на Васко. Защото и двамата знаят, че тъкмо той е на телефона – музикантският слух на мелодика не може да сбърка гласа му.

„Първо прочетох на Не-Васил текста на Георги Начев. Хареса му. Поинтересува се и от музиката. Изсвирих му я с китарата по телефона. Вероятно е усетил някакъв заряд в мелодията, защото каза: „Трябва да се запознаем с вас. Аз съм Васил Найденов“. Последваха песните „Мария“, „Христина“, „В неделя“, „Ла миа дона“.

Не мога да не съм благодарен на Васил, че отстоя в „Балкантон“ да се издаде „Тишина“ в негов албум. Защото практиката беше безотказна: отива певецът Х., за издаване на нова плоча и по неписан закон трябва да включи песен на директора на „Балкантон“, песен на шефа на „Концер-

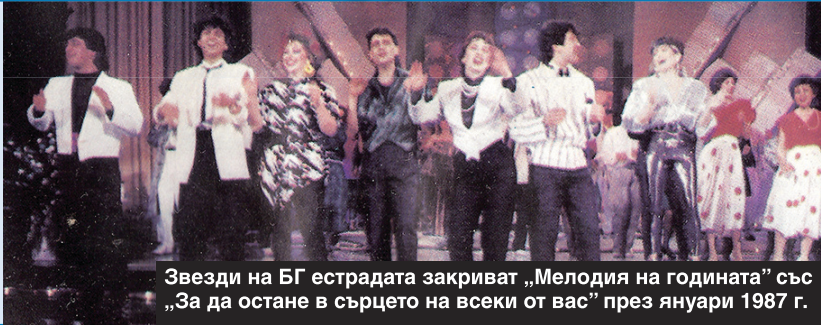
тна дирекция“, на заместника му, на редактора в БНР и пр. Да се промъкне песен от млад композитор, бе последна грижа, понякога – невъзможно“, връща се назад във времето Димитър Ковачев. По молба на Росица Кирилова и импресариото ѝ Георги Начев, който е и автор на текста, Ковачев позволява „Тишина“ да се превърне в една от дебютните ѝ песни. Чувствеността на Роси прави версията много различна и не по-малко успешна. Авторът е щастлив, когато след десетилетия Роси и Васко я изпълняват в НДК.

Поръчка от Хачо

Изненадващо за композитора през 1986 г. получава покана от Лили Иванова да ѝ напише 3 нови песни. Връзката между Лили, която в този период работи по-активно в Германия, е чрез режисьора Хачо Бояджиев. В крайна сметка се реализират две от песните – „Една мечта“ и „Коя е тя“, и влизат в албума „Ти ме повика“ от 1987 г.

Преди няколко години, отдавна установен в САЩ, Димитър Ковачев разпознава цитати от своя мелодия в песен на американски певец, носител на „Грами“. Аналитично сравнява нотните текстове и се потвърждава заключението му, направено първо по слух. Умишлено Ковачев не назовава името на изпълнителя, предвид евентуалните съдебни действия, а никак не е лес-

Свири я за първи път на Васил Найденов по телефона. Кеца веднага иска да се запознаят

Звезди на БГ естрадата закриват „Мелодия на годината“ със „За да остане в сърцето на всеки от вас“ през януари 1987 г.

Ноти, композирал за Лили Иванова, мелодикът разпознава откраднати в американско парче

но да се води война срещу гиганти в звукозаписната индустрия.

„На моя сайт съм поместил композиции и от САЩ, и от България. Най-вероятно там е чул този запис и се е стигнало до плагиатството. Музиката ми от България не е регистрирана в САЩ както тази, която съм написал на американска земя. Оказа се обаче, че една певица от бивша Югославия също е разпознала своя мелодия в песен на въпросния певец. Явно той си е направил сметката, че автори от Източна Европа нямат възможност да се противопоставят на кражбата. Югославската певица заяви, че няма да го съди.

Но същият този изпълнител бе осъден за плагиатство в Америка от американци – там законите се спазват стриктно“, разказва Димитър Ковачев.

„За да остане в сърцето на всеки...“

Помните ли колоритния дядо Петко от БНТ? Дългогодишен музикален редактор със засукани мустаци, разказвач на щури истории. Той е редактор на предаването „Мелодия на годината“, едно от най-очакваните на телевизионния екран, когато телевизията в България е само една. На Петко Петков е идеята

за създаването на песен, в която да се събере цветът на българската поп музика. Пред очите на целия свят е моделът, поднесен през 1985 г. от Майкъл Джексън и Лайнъл Ричи – песента послание „Ние сме светът“, в която взимат участие и големите Стиви Уондър, Тина Търнър, Кени Роджърс и още.

У нас през 1985 г. се събира сборна формация за песните „Да бъде ден, да има мир и песен“ (от Стефан Димитров, по текст на Михаил Белчев), „Земята е една“ (от Тончо Русев и Орлин Орлинов), „Мир за гълъба бял“ (от Стефан Дюмов и Найген Вълчев). На младия ком-

позитор Димитър Ковачев е предложено също да събере звездите, но в песни, обобщаващи техния артистичен път; с повече житейска философия, не с плакатност.

„Беше предизвикателство. Текста на „За да остане в сърцето на всеки от вас“ написа Живко Колев. На „Отново в театъра“ – Александър Петров. Едната е записана в БНР, другата – в БНТ. Бяха мислени така, че за всеки певец да има по ред за изпълване. И тогава, и сега ме побиваха тръпки. Глас след глас, всички любими, всички въздействащи посвоему, а сега заедно. В общите припеви енергията, породена

Шефката на журито Марги Хранова връчва приза за трета награда на Боян Михайлов

Марги Хранова жу в родния град Н

Журналистът Косьо Филипов е в екипа на първата песен, спечелила „Музика на водата“

Град Хисар проведе първото издание на нов национален конкурс за популярна песен. Амбицията на „Мелодията на водата“, финансиран от община Хисар, да стане традиционен, бе подплатена с осигуряването на фестивален оркестър, който да съпровожда изпълнителите на нова българска музика и 12-те конкурсни заглавия. Бигбандът с музиканти от Плевенската филхармония бе в съпровод на Георги Милтиядов.

Председател на журито бе известната поп изпълнителка Маргарита Хранова. Родният град на легендарната Мими Иванова ще продължи да провежда фестивала „15 лалета“, посветен на нейното творчест-

во, и да кани Мими за жури, уточняват организаторите. Това обяснява защо Мими Иванова не е в състава на журито.

В списъка на оценителите са още поетесата Надежда Захаријева, композиторът Стефан Димов, колегата му Кристиан Илиев, музикалният редактор Здравко Петров от БНР, който е и преподавател в Националната музикална академия. На първо място те класираха песента „Клада“ на Милен Македонски, по текст на Костадин Филипов, в изпълнение на Виктория Главчева, студентка в Музикалната академия в София със специалност „Поп и джаз пеене“.

На второ място журито класира песента „Първа